

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

การบริหารงานศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 ตามหลักธรรมาภิบาล Administration of Provincial Police Training Center Region 6 According to Good Governance Principles

พ.ต.ท.ปภัสนุ ปานพรหม¹

Pol.Lt.Col.Paphatsanu Panprom¹

วรกฤต เกื้อนช้าง², ทนง ทศไกร³

Worrakrit Thuenchang², Thanong Tasakrai³

บทคัดย่อ

การบริหารงานศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 โดยยึดหลักธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นพันธกิจ (Mission) ที่สำคัญในการพัฒนาในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีภารกิจหลักในการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 การบริหาร เป็น “ศาสตร์” ส่วนภาวะผู้นำ เป็น “ศิลป์” ผู้บริหารที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วย ความรู้ในการบริหาร และมีภาวะผู้นำ ผู้ที่จะก้าวขึ้นมาเป็นผู้บริหารจำเป็นต้องศึกษาวิชาการบริหารและหลักธรรมาภิบาลให้ถ่องแท้และเข้าใจ ไม่เช่นนั้นแล้วอาจจะไม่สามารถจัดการกับกระบวนการให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ ดังนั้น ความสามารถของผู้บริหารและหลักธรรมาภิบาล คือ ปัจจัยสำคัญยิ่งยวดในการกำหนดกระบวนการให้องค์กรดำเนินไปได้ ส่งผลโดยรวมให้เกิดความสำเร็จขององค์กรร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลกับองค์กรและประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ: หลักธรรมาภิบาล, การบริหาร, ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6

Abstract

The administration of the Provincial Police Training Center Region 6 by adhering to the principles of good governance under the democratic regime of the King as the Head of State is an important mission for development the main mission is to train various courses of the Royal Thai Police. According to the National Education Act, B.E. 2542 . Management is a "science" while leadership is a "art". Executives to achieve success must include; Administrative knowledge and have Leadership to become an executive, It is necessary to fully study the academic management and principles of good governance. And understand that otherwise they may not be able to manage the process of achieving the organization's goals. Therefore, the competence of management and the principles of good governance are The most important factor in defining the process for the organization to be carried out. It results in the overall success of the organization,

¹ นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มจร วิทยาเขตนครสวรรค์, Doctor of Education Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhon Sawan Campus, E-mail : pawinee7315@gmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร. , ผู้อำนวยการหลักสูตรและประธานที่ปรึกษาคุณุณิพนธ์

³ อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาคณุณิพนธ์ร่วม

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

effectively collaborating with others. And to be effective for the organization and the country in a sustainable way.

Keyword: Good Governance, Administration, Provincial Police Training Center Region 6

บทนำ

สังคมของมนุษย์ เป็นสังคมที่มีการรวมตัวเป็นกลุ่มหมู่เหล่าเป็นชุมชนขนาดต่างๆ ตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล เมือง และประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการจัดระบบระเบียบของสังคม เพื่อให้สามารถ ดำเนินกิจกรรมด้านต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพื่อความอยู่รอดสงบสุขและความก้าวหน้าในชุมชนเหล่านั้น จึงเป็นสาเหตุให้เกิด"สถาบันสังคม และระบบการบริหารขึ้นมา สถาบันสังคมที่จัดตั้งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นและเป็นครอบครัว วัด โรงเรียน และองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจึงต้องอำนวยความสะดวกหรือบริการเพื่อประโยชน์สุขของสมาชิก และความเจริญของสังคม โดยดำเนินการกิจกรรมที่สังคมมอบหมาย ด้วยการจัดตั้ง"องค์การบริหาร" ที่เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรมนั้นๆ ดังนั้น สังคมก็องค์การบริหารจึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกจากกันได้ ดังเช่น ศาสตราจารย์

วิลเลียม ชิฟฟิน (William S. Siffin) ได้กล่าวไว้ว่า หากปราศจากองค์การบริหารแล้วสังคมก็จะมี หากปราศจากสังคมแล้วมนุษย์ก็ไม่อาจจะดำรงชีวิตอยู่ได้ และได้สรุปสาระสำคัญการบริหารไว้ดังนี้

- 1) การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
- 2) ร่วมมือกันทำกิจกรรม
- 3) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน
- 4) โดยการใช้กระบวนการ และทรัพยากรที่เหมาะสม⁴

การบริหาร

เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์การ เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะชี้ให้เห็นความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ความมี ประสิทธิภาพ หรือความไร้ ประสิทธิภาพของหน่วยงาน การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าของวิทยาการต่างๆ นักวิชาการและนักบริหารได้ให้ความหมายของการ บริหารไว้แตกต่างกันไป แต่ในหลักการใหญ่ๆ แล้วก็มีความหมายที่ครอบคลุมตรงกันดังนี้

“บริหาร” มาจากคำว่า Administration หรือบางตำราก็ใช้คำว่า Management ตามหนังสือ Webster Dictionary คำว่า Administration มีความหมายเหมือนกับคำว่า Management ฉะนั้นจึงมีการใช้ทั้งสองคำนี้ในลักษณะเดียวกัน แต่คำว่า Management มักจะใช้ในการบริหาร องค์การหรือหน่วยงานที่มุ่งในด้านผลกำไร แต่การบริหารในวงการศึกษาหรือการบริหารงานโครงการ สุขภาพในสถานศึกษานี้ได้มุ่งหวังผลกำไรจึงควรใช้คำว่า Administration จึงจะเหมาะสมกว่าการบริหาร หมายถึงกิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์⁵ รวมถึงการใช้ศิลปะหรือความสามารถในการรวมวัตถุและกำลังคนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด⁶

การบริหารหมายถึง การปกครอง (Government) การดูแลรักษาหมู่คณะและการดำเนินการหรือจัดการงาน (Management) กิจกรรมต่างๆ ของหมู่คณะหรือองค์การต่างๆ ให้ได้บรรลุผลสำเร็จจุล่งตามนโยบาย (Policy) และวัตถุประสงค์ (Purpose/Objective) ของ องค์การนั้นๆ ด้วยดีมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และการบริหารหมู่คณะคือการ

⁴ William S. Siffin, อ้างใน วิจิตรศรีสอ้านและคณะ, **หลักและระบบบริหารการศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2523), หน้า 4.

⁵ Herbert A. Simon, **Administrative Behavior**, (New York: Macmillian, 1947), p. 3.

⁶ Hutchinson, Jonh G., **Organization : Theory and Classical Concepts**, (New York: McGraw-Hill, 1967), p. 12.

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

ปกครองดูแลตลอดทั้งแนะนำสั่งสอนอบรมพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ที่มีอยู่หรือพำนักอาศัยอยู่ในวัดให้ประพฤติอยู่ในพระธรรมวินัยและตามกฎหมายของบ้านเมืองกฎข้อบังคับระเบียบคำสั่งและการประกาศของมหาเถรสมาคม⁷ โดยการบริหาร (Administration) เป็นลักษณะการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์กรเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินการขององค์การในการกำหนดแนวทางหรือ นโยบายการสั่งการการอำนวยการการสนับสนุนและการตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินการให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ⁸

การบริหารหมายถึง กระบวนการทำงาน โดยใช้ทรัพยากรทางการบริหารต่าง ๆ ซึ่งมีบุคลากรเป็นทรัพยากรหลักขององค์การ และบุคคลเหล่านี้จะใช้ทรัพยากรอื่น เช่น เงินทุน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์อื่น ข้อมูลสารสนเทศ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้องค์การสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ⁹ซึ่งการบริหารจัดการ (Management administration) การบริหารการพัฒนา (Development administration) การบริหารการบริการ (Service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่าง 3 ส่วน คือ

1) ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ

2) มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (Thinking) หรือการวางแผน (Planning) การดำเนินการ (Acting) และการประเมินผล (Evaluating)

3) มีจุดหมายปลายทาง คือการพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น(ไม่มีเชิงอรรถ)

การบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยคนอื่น (Getting things done through other people) เมื่อว่าตามคำนิยามนี้ การบริหารในพระพุทธศาสนาเริ่มมีขึ้นเป็นรูปธรรม สองเดือนนับจากวันที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมเทศนาเป็นครั้งแรกแก่พระปัญจวัคคีย์ซึ่งทำให้เกิดพระสังฆรัตนะขึ้น เมื่อมีพระสังฆรัตนะเป็นสมาชิกใหม่เกิดขึ้นในพระพุทธศาสนาอย่างนี้ พระพุทธเจ้าก็ต้องบริหารคณะสงฆ์วิธีการที่พระพุทธเจ้าทรงใช้ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ซึ่งดำรง สืบต่อมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 2,500 ปี เป็นข้อมูลให้เราได้ศึกษาเรื่องพุทธวิธีบริหาร นอกจากนี้ยังมีพุทธพจน์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกระจายอยู่ในพระไตรปิฎก การศึกษาพุทธพจน์เหล่านั้นก็จะทำให้ทราบถึงพุทธวิธีบริหาร¹⁰การบริหาร เป็นเรื่องของการทำงานกิจกรรมโดยผู้บริหาร และสมาชิกในองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด¹¹

กล่าวโดยสรุปคือ การบริหารหมายถึง กระบวนการทำงาน ให้สำเร็จโดยใช้ทรัพยากรทางการบริหารต่าง ๆ ซึ่งมีบุคลากรเป็นทรัพยากรหลักขององค์การ และบุคคลเหล่านี้จะใช้ทรัพยากรอื่น เช่น เงินทุน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์อื่น ข้อมูลสารสนเทศ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้องค์การสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักพุทธธรรมสำหรับส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำทางการบริหารเชิงพุทธ หรือผู้นำทางการบริหารเชิงพุทธ ได้รับการขนานนามว่าเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารปกครองควบคุมกำกับดูแลกิจการขององค์กร ซึ่งเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับสูงในองค์กรใดองค์กรหนึ่ง การที่บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งในสถานภาพเป็นผู้บริหารหรือผู้นำที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องใช้ทั้งศาสตร์ และศิลป์ การมีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ นอกจากความรู้ความสามารถ ความ

⁷ พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคโล), *การบริหารวัด*, พิมพ์ครั้งที่ 8, (นครปฐม: เพชรเกษมการ พิมพ์, 2548), หน้า 26.

⁸ มัลลิกา ดันสอน, *การจัดการยุคใหม่*, (กรุงเทพมหานคร: เอ็กเซเปอร์เน็ทจำกัด, 2544), หน้า 10.

⁹ สุรพล สุธะพรหม, ผศ.ดร.และคณะ, *ทฤษฎีองค์การและการจัดการเชิงพุทธ*, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2555), หน้า 43.

¹⁰ พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต), *พุทธวิธีบริหาร*, (กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย, 2549), หน้า 4.

¹¹ จันทราณี สงวนนาม, *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*, (กรุงเทพมหานคร: บุ๊ค พอยท์, 2545), หน้า 11.

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

เชี่ยวชาญ ประสบการณ์แล้วก็คือการนำหลักพุทธธรรมมาบูรณาการประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้บริหารหรือผู้นำมีความดีงามทางด้านจิตใจ ด้านความคิด และการกระทำ หรือผู้นำที่มีคุณธรรมจริยธรรม

หลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล เป็นรากศัพท์ที่สร้างขึ้นมาจากคำว่า ธรรม ซึ่งแปลว่า ความดี หรือ กฎเกณฑ์ ส่วนคำว่า อภิบาล แปลว่า บำรุงรักษา ปกครอง เมื่อรวมกันก็กลายเป็น ธรรมาภิบาลซึ่งมีความหมายตรงกับคำว่า Good Governance¹² คำว่า “Good” แปลว่า “ดี” Governance แปลว่า “การกำกับที่ดี การดูแลอย่างดี” ธรรมาภิบาล หรือ Good Governance จึงเป็นหลักคิด สำหรับการบริหารจัดการที่ดี เพื่อประกันว่าในองค์กรจะไม่มี การฉ้อราษฎร์บังหลวง ไม่ด้อยประสิทธิภาพ¹³ซึ่งจะเป็นลักษณะและวิถีทางของการที่มีการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อจัดการของบ้านเมืองโดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนา¹⁴ ความสำคัญของการมีธรรมาภิบาลจะช่วยให้การฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ โดยรัฐบาลจะสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบที่ยุติธรรม มีกระบวนการทางกฎหมายที่อิสระ¹⁵ที่ทำให้มีการดำเนินการ ให้เป็นไปตามสัญญา อีกทั้งระบบราชการ ฝายนิติบัญญัติและการสื่อที่มีความโปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้ในการดำเนินงานของภาคการเมือง การบริหาร และภาคเศรษฐกิจที่จะจัดการกิจการของประเทศในทุกระดับ ประกอบด้วยกลไก กระบวนการ และสถาบันต่าง ๆ และ กลุ่มสามารถแสดงออกซึ่งผลประโยชน์ปกป้องสิทธิของตนเองตามกฎหมาย และแสดงความเห็นที่แตกต่างกับหลักการของการมีส่วนร่วม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการส่งเสริม หลักนิติธรรมเพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการลำดับความสำคัญทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของสังคม¹⁶

การบริหารจัดการที่ดีหรือธรรมาภิบาลหมายถึงกระบวนการตัดสินใจ และการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะและสิทธิมนุษยชนโดยหลักการบริหารจัดการที่ดีต้องปราศจากการบิดเบือนใช้ประโยชน์ในทางที่ผิดและคอร์รัปชันและเป็นไปตามกฎแห่งกฎหมาย¹⁷ซึ่งสอดคล้องกับหนังสือเรื่องธรรมาภิบาลกับสังคมไทย มีใจความตอนหนึ่งว่า ธรรมาภิบาล (Good Governance) หมายถึง การบริหารจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาของประเทศ โดยมีการเชื่อมโยงองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนของสังคม คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และเพื่อการพัฒนาของประเทศ โดยมีการเชื่อมโยงองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนของสังคมคือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และให้มีการสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคมการเมืองอย่างสมดุลส่งผลให้สังคมดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติตลอดจนมีการใช้อำนาจในการพัฒนาประเทศชาติให้เป็นไปอย่างมั่นคงยั่งยืนและมีเสถียรภาพ¹⁸ และสอดคล้องกับความหมายของธรรมาภิบาลว่า เป็นระบบโครงสร้างกระบวนการ และความสัมพันธ์ของ

¹² บุชบง ชัยเจริญวัฒนะและบุญมีลี, เรื่องตัวชี้วัดธรรมาภิบาล, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า,2544), หน้า 17.

¹³ เกษม วัฒนชัย, ธรรมาภิบาลกับบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา,2546), หน้า 23.

¹⁴ นฤมล ทับจุมพล, แนวคิดและวาทกรรมว่าด้วย“ธรรมรัฐแห่งชาติ”ในการจัดการปกครอง (Governance), บรรณาธิการ ม.ร.ว.พศุภทิศาน ชุมพล, (กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย,2541), หน้า 15.

¹⁵ สถาบันวิถิทรรศน์, ธรรมาภิบาลกับคอร์รัปชันในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมูลนิธิ ภูมิวิถิทรรศน์,2546), หน้า 42.

¹⁶ สุตจิตนิมิตกุล, กระบวนมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดีในการปกครองที่ดี(Good Governance), (กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์,2543), หน้า13.

¹⁷ ฌดา จันทรสม, ธรรมาภิบาลกับการกระจายอำนาจ, (คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ:สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,2546), หน้า34.

¹⁸ ปัญญาฉายะจินตาวงศ์และ รัชนิญตระกูล, ธรรมาภิบาล (Good Governance) กับ สังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์,2549), หน้า3.

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคมในการบริหารจัดการเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของรัฐ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดี¹⁹ และธรรมาภิบาลคือเป็นกลไกของรัฐ การเมืองและการบริหาร มีความแข็งแกร่ง มีประสิทธิภาพ สะอาดโปร่งใส และรับผิดชอบเป็นการให้ความสำคัญกับภาครัฐและรัฐบาลเป็นด้านหลัก 183 และสอดคล้องกับคำนิยามว่า ธรรมาภิบาลหมายถึงการจัดการบริหารประเทศที่ดีที่สุดในทุกๆด้านและทุกระดับ ซึ่งรวมถึงการจัดองค์กรและกลไกของ คณะรัฐมนตรี ส่วนราชการองค์กรของรัฐและรัฐบาลที่ไม่ใช่ส่วนราชการ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น องค์กรที่ไม่ใช่ส่วนราชการ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น องค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาล องค์กรเอกชน รวมถึงชมรมและสมาคมเพื่อกิจกรรมต่างๆ²⁰

เนื่องจากมีผู้ให้คำนิยามและความหมายของคำว่าธรรมาภิบาลไว้มากมั่งทั้งองค์กรต่างๆทั้งในประเทศและระดับโลกได้นำไปใช้มากมายดังนั้นผู้วิจัยจึงได้รวบรวมคำนิยามที่องค์กรหลักและนักวิชาการที่สำคัญที่มีบทบาทและมีชื่อเสียงในการส่งเสริมธรรมาภิบาลได้ให้ความหมายไว้ เช่น โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Program : UNDP) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในองค์การสหประชาชาติเกือบ 20 แห่งซึ่งมีโครงการในประเทศไทยรวมเป็นทีมงานองค์การสหประชาชาติในประเทศไทยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาประเทศไทยโดยเสริมสร้างแนวคิดเชิงนโยบายสนับสนุนการดำเนินงานด้านต่างๆให้บรรลุตามเป้าหมายของการพัฒนาได้ให้นิยามความหมายของ Good Governance หรือธรรมาภิบาลว่าคือการใช้อำนาจทางการเมืองการบริหารและเศรษฐกิจในการดำเนินการกิจและกิจกรรมต่างๆของประเทศในทุกระดับโดยมีกลไกกระบวนการสถาบันซึ่งประชาชนและกลุ่มต่างๆสามารถแสดงออกถึงความต้องการผลประโยชน์การใช้สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายการประสานประนีประนอมความแตกต่างโดยผ่านกลไกกระบวนการและสถาบันเหล่านั้น นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานหนึ่งซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินกับประเทศไทยเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศคือธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า Good Governance คือการมุ่งความสนใจไปที่องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้แน่ใจว่านโยบายที่กำหนดไว้ได้ผลประโยชน์เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจริยธรรมการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์แห่งสาธารณชน²¹ นักวิชาการให้ความหมายหลักธรรมาภิบาลหรือการจัดการที่ดีโดยหลักสากลจะประกอบด้วยคุณสมบัติดังนี้²²

- 1) ความรับผิดชอบต่อสาธารณชนหมายถึงการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
- 2) ความโปร่งใสหมายถึงสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆได้
- 3) ความมั่นใจหมายถึงการมีหลักการที่แน่นอนเป็นธรรมที่ทำให้สาธารณชนมั่นใจ
- 4) การมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึงประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการใน

ด้านกิจการของรัฐซึ่งในการปาฐกถาพิเศษเรื่องจริยธรรมของการบริหารภาครัฐ เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2548 ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในการจัดงานครบรอบ 50 ปี คณะรัฐประศาสนศาสตร์กล่าวว่า การบริหารต้องพูดถึงผู้บริหาร เพราะเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันบางกรณีเป็นเรื่องเดียวกันจริยธรรมของการบริหารภาครัฐจะไม่มีทางเกิดผลสำเร็จได้ถ้าผู้บริหารไม่มีจริยธรรมการใช้จริยธรรมและคุณธรรมในการบริหารงานภาครัฐภาคเอกชนผู้บริหารจะต้องมีจิตสำนึกที่จะนำสิ่งที่ดีไปใช้และขจัดสิ่งที่ไม่ดีให้หมดไปเสียเท่านั้น²³

¹⁹ บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2544), หน้า 10.

²⁰ สุทธิพร บุญส่ง, คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: ทริบิวลักรูป, 2550), หน้า 77.

²¹ บุษบง ชัยเจริญและบุญมีลี, รายงานการวิจัย “ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล”, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า, 2544), หน้า 7.

²² ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ศ.ดร., ธรรมาภิบาลการมีส่วนร่วมของประชาชนและกระบวนการทางด้านสิ่งแวดล้อม, (กรุงเทพมหานคร: เดือนตุลาการพิมพ์, 2543), หน้า 12.

²³ พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์, จริยธรรมการบริหารภาครัฐ, มติชน, (11 กรกฎาคม 2548).

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

- 1) ความซื่อสัตย์เป็นจริยธรรมทั้งของการบริหารภาครัฐและของผู้บริหารความซื่อสัตย์ไม่ได้หมายถึงการประพฤติปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้นแต่ต้องตามจริยธรรมและศีลธรรมด้วย
 - 2) กฎหมายเป็นที่ยอมรับกันว่ากฎหมายไม่สามารถอุดช่องโหว่การบริหารผู้บริหารที่จะแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพกฎหมายวางมาตรฐานขั้นต่ำของการประพฤติมิชอบไว้เท่านั้นแต่มาตรฐานทางจริยธรรมในเรื่องของการประพฤติชอบและความซื่อสัตย์นั้นสูงกว่ากฎหมาย
 - 3) ความเป็นธรรมบอกยากกว่าความเป็นธรรมคืออะไรบ้างว่าความเป็นธรรมอยู่ที่จิตสำนึกของผู้บริหารก็ไม่ น่าจะถูกนักเพราะผู้บริหารลำเอียงได้ถ้าคนส่วนใหญ่ได้ประโยชน์สูงสุดถือว่าเป็นธรรม
 - 4) ประสิทธิภาพเป็นเรื่องเข้าใจง่ายและจริยธรรมของการบริหารที่ถกเถียงกัน เกี่ยวกับเรื่องนี้คือในตัว ประสิทธิภาพเองอาจไม่สอดคล้องกับจริยธรรมกรณีนี้จริยธรรมมีความสำคัญมาก เราสามารถหาหนทางที่จะให้ประสิทธิภาพ ไปด้วยกันได้กับจริยธรรมไม่ว่าจะเป็นเรื่องความ ซื่อสัตย์ความโปร่งใสหรือความเป็นธรรม
 - 5) ความโปร่งใสเป็นเรื่องเข้าใจง่ายและเป็นจริยธรรมของการบริหารเช่นเดียวกัน ปัจจุบันมีการเรียกร้องหา ความโปร่งใสกันมากเพื่อให้ประชาชนตรวจสอบการบริหารภาครัฐได้เรามีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและในพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารบัญญัติให้รัฐเปิดเผยข้อมูลอันเป็นสาธารณประโยชน์แก่ประชาชนการหลีกเลี่ยงไม่เปิดเผยข้อมูลถือว่าขัด จริยธรรม
 - 6) ความมั่นคงของรัฐเราใช้จริยธรรมในการบริหารงานเพื่อผลประโยชน์ของรัฐ ความมั่นคงของรัฐคือ ผลประโยชน์ของรัฐความมั่นคงของรัฐคือประโยชน์ของรัฐอย่างหนึ่งการใช้จริยธรรมการบริหารความมั่นคงอาจกระทบสิทธิ และเสรีภาพของประชาชนจึงหาความสมดุลให้ได้
 - 7) คำนิยมของคนไทยส่วนใหญ่ยังเชื่อว่าความร่ำรวยสร้างชื่อเสียงเกียรติยศและฐานะได้จึงมีคนจำนวนไม่น้อย รับผิดชอบต่อสังคมโดยไม่แยแสต่อจริยธรรม องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 มีหลักพื้นฐานของการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี 6 ประการ²⁴ คือ
1. หลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมายกฎข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคมและ สังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านี้ โดยถือว่าเป็น การปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล
 2. หลักคุณธรรม คือ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ยึดหลักนี้ในการปฏิบัติ เป็นหน้าที่ให้ตัวอย่างแก่สังคมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนา ตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริใจ ชยันตอดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพ สุจริตเป็นนิสัยประจำชาติ
 3. หลักความโปร่งใส คือ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานของ องค์กรทุกวงการให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารได้สะดวกและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้
 4. หลักการมีส่วนร่วม คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหา สำคัญของประเทศไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็นการไต่สวนสาธารณะ การแสดงประชามติ หรืออื่นๆ
 5. หลักความรับผิดชอบ คือ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความ รับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจ ปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจน การเคารพในความเห็นที่แตกต่าง และความกล้า ที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน
 6. หลักความคุ้มค่า คือ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เป็น ประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้า และบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวที

²⁴ สำนักนายกรัฐมนตรี, ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542, (กรุงเทพมหานคร: สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2542), หน้า 5.

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

โลกและรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546

ประกอบด้วย บทบัญญัติต่างๆ รวม 9 หมวด หมวดที่ 2-8 เป็นหมวดที่เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน ส่วนในหมวดที่ 1 เป็นการกำหนดขอบเขตความหมายของคำว่าบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในภาพรวมซึ่งที่จะเป็นการชี้ให้เห็นวัตถุประสงค์ของการบริหารราชการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการของทุกส่วนราชการในการกระทำการกิจใดภารกิจหนึ่งว่าต้องมีความมุ่งหมายให้บรรลุเป้าหมายในสิ่งเหล่านี้ คือ

1.เกิดประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งได้แก่ การบริหารราชการที่สามารถตอบสนอง (Responsiveness) ต่อความต้องการของประชาชนและพยายามมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวก (Positive impact) ต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน

2.เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ซึ่งได้แก่ การบริหารเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ (Outcome) ตรงตามวัตถุประสงค์ (Objective) ที่วางไว้โดยมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result based management)และการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยการผลงาน(Performance Agreement) ในทุกระดับ

3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ซึ่งได้แก่การบริหารที่จะต้องพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input)กับผลลัพธ์ (Outcome) ที่เกิดขึ้น โดยมีการทำ Cost-benefit Analysis ให้สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความคุ้มค่าของ แผนงานหรือโครงการต่าง ๆ เทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งจัดระบบการวางแผนการทำงานและวัดผลงานแต่ละบุคคล (Individual scorecards) ที่เชื่อมโยงกับระดับองค์กร (Organization Scorecards)

4.ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็นซึ่งได้แก่ การกำหนดระยะเวลาใน การปฏิบัติงานและการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Process Simplification) และจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ (Empowerment) เพื่อให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นที่จุดบริการใกล้ตัวกับประชาชน รวมทั้งการปฏิบัติงานในรูป One-Stop Service

5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ ซึ่งได้แก่ การทบทวนและการปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนทำงานใหม่อยู่เสมอ (Process Redesign) ซึ่งจำเป็นต้องทบทวนลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแผนงานและโครงการทุกระยะ (Program Evaluation) การยุบเลิกส่วนราชการที่ไม่จำเป็นและการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบต่างๆ ให้ เหมาะสมกับสถานการณ์อยู่เสมอ

6. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการซึ่ง ได้แก่การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชน ผู้รับบริการเป็นหลักโดยมีการสำรวจความต้องการของประชาชน (Citizen Survey) และความพึงพอใจของผู้รับบริการ (Customer Survey) ในหลากหลายวิธีและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการ ปฏิบัติราชการต่อไป

7. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งได้แก่ การตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง (Internal Control) ซึ่งจะช่วยให้สามารถผลักดันการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ²⁵ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมดี พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้ควรจัดหรือส่งเสริมให้สังคมไทยอยู่บนพื้นฐานของหลักสำคัญอย่างน้อย 6 ประการ²⁶ดังนี้

1) หลักนิติธรรม ได้แก่ตรากฎหมายการ กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคมและสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้น

²⁵ กฤษฎา ให้วฒฒนากูล, การพัฒนาการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การอิสระด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (กอสส.), วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,2557) หน้า 57.

²⁶ อรรถพล อรุณะกลีกร (บรรณาธิการ), ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2542), หน้า 8.

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล

2) หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงามโดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ให้เป็นอย่างยิ่ง ส่งเสริมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกันเพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริตใจ ขยันอดทน มีระเบียบวินัยประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3) หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

4) หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็น ในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

5) หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

6) หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้ เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้า และบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกและรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืนตามธรรม รวมทั้งรู้จักวางแผนงบประมาณดู ในเมื่อไม่มีกิจที่ควรทำ เพราะเขารักผิดชอบได้ดีแล้วสมควรรับผิดชอบตนเอง หรือเขาคควรได้รับผลตอบแทนกับความรับผิดชอบของตน²⁷

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 ตั้งอยู่เลขที่ 837 หมู่ 10 ถนนพหลโยธิน ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2517 บนพื้นที่ของเขาคาดหรือเขาแรด มีเนื้อที่ จำนวน 117 ไร่ เดิมเป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อกองบัญชาการการศึกษา ชื่อ กองกำกับการโรงเรียนตำรวจภูธร 6 ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้กองกำกับการโรงเรียนตำรวจภูธร 6 ขึ้นตรงต่อตำรวจภูธรภาค 6 และเปลี่ยนชื่อเป็นศูนย์ฝึก อบรมตำรวจภูธรภาค 6 ตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 เปิดทำการสอนและฝึกอบรมหลักสูตรนักเรียนพลตำรวจรุ่นแรก เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2517 โดยใช้อาคารสถานที่ ที่ได้รับมอบจาก ศูนย์บรรเทาสาธารณภัย โดยรับสมัครและสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ จากผู้สำเร็จการศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติข้าราชการตำรวจ ปีพ.ศ. 2547 การผลิตและการฝึกอบรม หลักสูตรนักเรียนพลตำรวจได้ปรับเปลี่ยนเป็นหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ดังนั้น ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 มีหน้าที่รับผิดชอบ 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 จัดการศึกษาและฝึกอบรมบุคคลภายนอกเพื่อเตรียมเข้ารับราชการตำรวจ

ลักษณะที่ 2 จัดการศึกษาและอบรมข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำ ให้มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งการปฏิบัติ

นอกจากนี้ยังมีภารกิจพิเศษที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการจัดการ ฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษต่างๆ ซึ่งศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 ได้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จเป้าหมายทุกประการ พันธกิจ(Mission)

1. บริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

²⁷ ปัญญา ใช้บางยาง, **หลักธรรมในพระไตรปิฎก**, พิมพ์ครั้งที่ 1, (กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา สถาบันบันลือธรรม, 2548), หน้า 73.

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

2. พัฒนาคุณภาพของระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้ครบถ้วนทันสมัยมีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก

3. พัฒนาศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ หอสมุด พิพิธภัณฑ์ ศูนย์ฝึกอบรม ตำรวจภูธรภาค 6 ให้มีความร่มรื่นน่าอยู่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนเสริมสร้างสุขภาพทางร่างกาย จิตใจที่ดีแก่ข้าราชการตำรวจ ครอบครัวและผู้เข้ารับการฝึกอบรม

4. พัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

5. พัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมในการใช้อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้พิเศษ

6. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมตามประเพณี หรือที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

7. สนับสนุนและส่งเสริมสวัสดิการหรือกิจกรรมเพื่อข้าราชการตำรวจและครอบครัวศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 อยู่ดีมีสุข

ปณิธาน

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 เป็นสถาบันผลิตและฝึกอบรมข้าราชการตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีความเชื่อมั่นศรัทธาในการเตรียมความพร้อมด้านการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธรภาค 6 และตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมอบหมายโดยผู้ผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จะต้องมีความรู้ มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบและมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ตามวัตถุประสงค์และนโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติยุทธศาสตร์

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 ได้จัดทำยุทธศาสตร์ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 โดยจัดทำแผนบริหารและพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 ประจำปี 2556 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาไว้ 3 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจเพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลเพื่อเทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผนวกรวมให้เกิดความตระหนักในพระมหากรุณาธิคุณและจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนางานตำรวจให้โปร่งใสมีมาตรฐาน เพื่อพัฒนาระบบการติดตามการตรวจสอบการปฏิบัติงานทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร ปลุกฝังให้ข้าราชการตำรวจดำรง ชีวิตโดยยึดหลักคุณธรรม 4 ประการ ปลุกจิตสำนึกให้ข้าราชการตำรวจปฏิเสธหรือร้องเฝ้าระวังการทุจริตประพฤติมิชอบ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานพัฒนาระบบการจัดทำแผน งบประมาณขับเคลื่อนติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคลให้มีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึกของบุคลากรให้ทุ่มเทและอุทิศตนในการทำงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่าและก่อให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน

สรุปท้ายบท

การบริหารงานศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 โดยยึดหลักธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นพันธกิจ(Mission) ที่สำคัญในการพัฒนาในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีภารกิจหลักในการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 การบริหารเป็น “ศาสตร์” ส่วนภาวะผู้นำ เป็น “ศิลป์” ผู้บริหารที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วย ความรู้ในการบริหาร และมีภาวะผู้นำ ผู้ที่จะก้าวขึ้นมาเป็นผู้บริหารจำเป็นต้องศึกษาวิชาการบริหารและหลักธรรมาภิบาลให้ถ่องแท้และเข้าใจ ไม่เช่นนั้นแล้วอาจจะไม่สามารถจัดการกับกระบวนการให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ ดังนั้น ความสามารถของผู้บริหารและหลักธรรมาภิบาล คือปัจจัยสำคัญยิ่งยวดในการกำหนดกระบวนการให้องค์ดำเนินไปได้ ส่งผลโดยรวมให้เกิดความสำเร็จขององค์กรร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลกับองค์กรและประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

เอกสารอ้างอิง

- วิจิตร ศรีสอานและคณะ, **หลักและระบบบริหารการศึกษา**, กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัย สุโขทัย-ธรรมาธิราช, 2523.
- พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคโล), **การบริหารวัด**, พิมพ์ครั้งที่ 8, นครปฐม: เพชรเกษมการ พิมพ์, 2548.
- มัลลิกา ตันสอน, **การจัดการยุคใหม่**, กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ทจำกัด, 2544.
- สุรพล สุษะพรหม, ผศ.ดร. และคณะ, **ทฤษฎีองค์การและการจัดการเชิงพุทธ**, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2555), หน้า 43.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตโต), **พุทธวิธีบริหาร**, กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2549.
- จันทร์ภา สอนนาม, **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**, กรุงเทพมหานคร: บิ๊ค พอยท์, 2545.
- ปัญญา ฉายะจินตวงศ์และ รัชนีภูตระกูล, **ธรรมาภิบาล (Good Governance) กับสังคมไทย**, กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2549.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, **การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย**, กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2544.
- สุทธิพร บุญส่ง, **คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร: ทริปพริลกรุ๊ป, 2550.
- บุษบง ชัยเจริญและบุญมีลี, **รายงานการวิจัย “ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล”**, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า, 2544.
- ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, ศ.ดร., **ธรรมาภิบาลการมีส่วนร่วมของประชาชนและกระบวนการทางด้านสิ่งแวดล้อม**, กรุงเทพมหานคร: เดือนตุลาการพิมพ์, 2543.
- พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์, **จริยธรรมการบริหารภาครัฐ**, มติชน, (11 กรกฎาคม 2548).
- สำนักงานกฤษฎีกา, **ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการ บ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542**, กรุงเทพมหานคร: สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2542.
- ธีระพล อรุณะกลีกร (บรรณาธิการ), **ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542**, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2542.
- ปัญญา ใบบางยาง, **หลักธรรมในพระไตรปิฎก**, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา สถาบันบันลือธรรม, 2548.
- Herbert A. Simon, **Administrative Behavior**, (New York: Macmillan, 1947), p. 3.
- Hutchinson, Jonh G., **Organization : Theory and Classical Concepts**, (New York: McGraw-Hill, 1967), p. 12.